

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 22T/58/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312010579
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8312010579.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného K.. Y. Z., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 2Pv 389/12 zo dňa 17.09.2012, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. júna 2016 v Humennom, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný K.. Y. Z., W.. XX.XX.XXXX U. Q.,
M. F. L. XX, I. Y.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 10.06.2012 v čase okolo 18.50 hod. v Humennom v budove OO PZ, ako osoba, ktorá mala podať vysvetlenie v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 171/1993 Zb. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov v priestoroch chodby po predchádzajúcich nadávkach na policajtov a po výzve službu konajúceho policajta W.. C. Č., aby od svojho konania upustil, fyzicky toho napadol tak, že do neho strčil pravým ramenom a svoju pravú ruku zodvihol na úroveň hlavy s tým, že ho chcel udrieť, čomu sa W.. C. Č. uhol, z ktorého dôvodu boli voči nemu použité donucovacie prostriedky a to hmaty a chvaty, údery a kopy sebaobrany, teda

použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,

čím spáchal

prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za tento prečin a za prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, z ktorých bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 2T/155/2010-339 zo dňa 27. mája 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3To/38/2015-385 zo dňa 10. decembra 2015, právoplatným dňa 10. decembra 2015,

sa odsudzuje:

Podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. j) Trestného zákona, na § 37 písm. h) Trestného zákona, podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd zrušuje výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 2T/155/2010-339 zo dňa 27. mája 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3To/38/2015-385 zo dňa 10. decembra 2015, právoplatným dňa 10. decembra 2015, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok a súčasne ruší aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal na obžalovaného K.. Y. Z. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe i vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Trestná vec obžalovaného bola prerokovaná na hlavných pojednávaniach konaných v dňoch 01.04.2015, 20.05.2015, 24.06.2015 a 27.06.2016 a bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Dokazovanie vo veci bolo vykonané výpoveďami obžalovaného, svedkov, znalcov, prečítaním záverov znaleckého posudku a ostatných listinných dôkazov.

Obžalovaný K.. Y. Z. vo svojej výpovedi uviedol, že je v plnom rozsahu nevinný. Po príchode policajnej hliadky dobrovoľne odišiel na Obvodné oddelenie PZ Humenné, žiadne konflikty medzi ním a policajtmí neboli ani pred dverami bytu, ani vo vozidle. Priznal, že v miestnosti OO PZ vulgárne nadával policajtom a urážal ich. Policajti T. E. Č. ho vyzvali, aby si sadol, a keď on odmietol, zhodili ho na zem, udreli párkrát po chrbte, začali ho kopať. Po ich odchode prišli policajti F. E. Y., nasadili mu putá a umiestnili do miestnosti. Č. nikdy neudrel, ani sa ho nedotkol, fyzicky ani verbálne ho nenapadol a tento policajt si to celé vymyslel. Nie je pravdou, že voči zasahujúcemu policajtovi zdvihol ruku do výšky, pretože neurobil žiadny pohyb a nepohyboval ani rukou ani ramenom.

Svedok C. Č. v rámci svojho výsluchu uviedol, že bol členom hliadky vyslanej do bytového domu na ulici M. XX U. Q. na základe oznámenia majiteľa potravín, ktorému obvinený porozhádzoval nejaký tovar po tom, čo mu odmietol predať alkohol. Po zaklopaní na dvere bytu obvineného bol K.. Z. vyzvaný, aby išiel s nimi na oddelenie; on sa obliekol a išiel s nimi služobným vozidlom. Bol pod vplyvom alkoholu a správal sa agresívne. Po príchode k budove OO PZ v Humennom vyzvali obvineného, aby si vo vstupnej chodbe sadol na lavičku. Keď sa začal vulgárne vyjadrovať na ich nadriadených, vyzval ho, aby prestal nadávať a správal sa slušne. Po návrate do priestorov stálej služby obvinený začal nadávať aj smerom k nim, preto opätovne podišiel k nemu, aby s tým prestal. Vtedy začal obvinený nadávať priamo jemu, podišiel k nemu, pravým ramenom do neho strčil a jednu ruku zdvihol do oblasti hlavy, čo vnímal tak, že ho chce udrieť. Vtedy použil proti nemu hmaty a chvaty, obaja spadli na zem a potom prišli na chodbu jeho kolegovia T., F. E. Y., pomohli mu spútať K.. Z. kladúceho odpor a umiestnili ho do miestnosti pre predvedené osoby.

Svedok R. Y. potvrdil, že k skutku došlo na oddelení PZ, jeho začiatok však nevidel. S kolegami prišiel na miesto až vtedy, keď pacifikovali K.. Z., a to dve hliadky v zložení Č., F., T. a on. Obvineného videl len vchádzať do vestibulu, bol opitý. V. Č. ho upozorňoval a on na neho kričal nejaké vulgárnosti.

Svedok F. C. uviedol, že v čase skutku vykonával na OO PZ stálu službu. Obvineného, ktorý vykrikoval, viedli na oddelenie štyria policajti. Po jeho posadení on najprv zaujal svoje miesto v miestnosti stálej služby a potom odišiel do zbrojného skladu, pretože sa blížil čas odovzdávania služby. Do miestnosti stálej služby sa vrátil až po tom, čo počul nejaký bucht, a cez okno videl, že kolegovia sa s K.. Z. naťahujú. Pán Z. mával rukami, no konkrétny fyzický útok na Č. nevidel, videl už len ich naťahovanie a príchod druhej hliadky.

Svedok C. T. uviedol, že po príchode obvineného na oddelenie v sprievode dvoch hliadok ostal s obvineným vo vestibule kolega Č., ostatní traja odišli do miestnosti stálej služby. Z vestibulu počuli Z. nadávať na ich nadriadených a celkovo na políciu, Č.I. ho vyzýval k upusteniu od tohto konania. Potom sa pán Z. začal približovať k Č., preto on vyšiel z miestnosti stálej služby smerom k nim a videl, ako sa Z. približuje tvárou v tvár k Č., strčil do neho a následne zodvihol pravú ruku s vulgárnou slovnou vyhrážkou. Č. použil voči nemu donucovacie prostriedky, vtedy sa pridal aj on a následne aj ostatní kolegovia, pretože Z. kládol aktívny odpor. Č. ustupoval dozadu a vyzýval Z., aby prestal.

F. F. ako svedok vypovedal, že pred štyrmi rokmi videl, že obvinený napadol Č. a odvolal sa na svoju výpoveď v prípravnom konaní, pretože si nepamätá až tak dobre, aby mohol skutok popísať. Pamätá si, že k bytu p. Z. prišli dve hliadky - traja alebo štyria policajti, zaklopali mu na dvere, asi po 15 minútach p. Z. otvoril dvere, vulgárne im nadával a tykal im. Do bytu nevstupovali, ale požiadali ho, aby išiel s nimi na OO PZ v Humennom. S hliadkou v zložení Č. E. T. vstúpil obvinený do budovy skôr a on s kolegom Y. ako druhá hliadka prišli do budovy až po nich. Už pri príchode do budovy cez sklenené dvere videl, že vo vestibule sa strhla mela. Videl Č. aj Z. vo vzájomnom telesnom kontakte, v strkanici, počul vulgárne nadávky a krik, pričom p. Z. nadával najviac. Videl aj Č., ktorý ustupoval od obvineného rýchlym krokom.

Na hlavnom pojednávaní dňa 24.6.2015 boli vypočutí znalci MUDr. Marek Kudláč a MUDr. Alfonz Porvažník, ktorí posudzovali duševný stav obvineného a na hlavnom pojednávaní sa v celom rozsahu odvolali na znalecký posudok č. 33/2012 (MUDr. Kudláč) a znalecký posudok č. 92/2012 (MUDr. Porvažník). Následne (nakoľko sa znalci odvolali na znalecký posudok, podľa § 268 ods. 2 TP, súd vykonal dokazovanie prečítaním znaleckého posudku a umožnil procesným stranám vykonať aj výsluchy znalcov.

Zo záverov posudku vyplynulo, že obvinený trpel aj v čase spáchania prečinu schyzotypovou poruchou, bolo u neho zistené aj príležitostné abuzívne požívanie alkoholu so sekundárnym rázom a zatiaľ bez prejavov závislosti od alkoholu. V čase spáchania prečinu mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať. Aj keď spáchanie skutku popiera, jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v čase skutku boli podstatnou mierou znížené, nie však zaniknuté. Zmysel trestného konania chápe, ale pre neliečenú psychotickú poruchu jeho pobyt na slobode by mohol byť pre okolie nebezpečím.

Prokurátor po vykonanom dokazovaní navrhol uznať obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe s tam uvedenou právnou kvalifikáciou a navrhol uložiť mu podmienený súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste dotknutého rozsudku. Nakoľko je vykonávaná ochranná liečba uložená v konaní 1T/113/2015, otázku ochrannej liečby v tomto konaní nie je potrebné riešiť.

Obhajca uviedol, že nebolo preukázané, aby sa stal skutok tak, ako je uvádzaný v obžalobe.

Obžalovaný sa v rámci záverečnej reči vyjadril tak, že je nevinný.

Na základe vykonaného dokazovania súd konštatuje, že prokurátor v konaní pred súdom uniesol dôkazné bremeno a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný spáchal skutok spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania súd dospel k presvedčeniu, že obžalovaný K.. Y. Z. svojím konaním dňa 10.06.2012 v budove Obvodného oddelenia PZ v Humennom naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej, pretože v jeho konaní sa prejavilo a preukázalo násilie pri výkone kompetencií príslušníka polície, pričom obžalovaný spáchal skutok úmyselne - vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom, pretože aj podľa znalcov pribratých do konania v čase spáchania prečinu mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať, pričom jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v čase skutku aj keď boli znížené, neboli zaniknuté. Na základe uvedeného ho súd uznal vinným z trestnej činnosti uvedenej v obžalobe. Z trestnej činnosti ho usvedčili výpovede všetkých svedkov vrátane poškodeného, pretože všetci potvrdili telesný kontakt medzi obvineným a poškodeným Č. vo forme strkanice, pričom najmenej dvaja svedkovia - C. T. E. C.

Č. - svedčili o tom, že násilie voči príslušníkovi polície vyprovokoval obvinený K.. Z., a to zdvihnutím svojej pravej ruky, ktoré bolo sprevádzané vulgárnymi nadávkami z jeho strany, a to proti policajtovi v službe. V zmysle zaužívanej súdnej praxe násilím je aj také konanie proti telu napadnutého, pri ktorom je použitá fyzická sila, pričom sa nevyžaduje, aby takýmto konaním došlo aj k ublíženiu na zdraví.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ), najmä v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v čase, kedy jeho neliečená psychická porucha trvalého rázu vo výraznej miere ovplyvňovala jeho správanie. Z vypracovanej správy o povesti Mestskou políciou v Humennom, kde obžalovaný v čase spáchania skutku býval, je K.. Y. Z. slobodný, v byte býva sám, je nezamestnaný a v mieste bydliska nemá dobrú povesť. Doposiaľ nebol riešený v priestupkovom konaní orgánom miestnej alebo štátnej správy. Podľa odpisu registra trestov sa obžalovaný do stretu so zákonom dostal tretíkrát; v júli a v auguste 2010 sa dopustil dvoch skutkov prečinu výtržníctva, za čo bol rozsudkom Okresného súdu Humenné 2T/155/2010 dňa 27.05.2015 uznaný vinným a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu, so skúšobnou dobou 1 rok a s uloženým ochranným psychiatrickým liečením ústavnou formou. V auguste a v decembri 2014 sa obvinený dopustil ďalších dvoch skutkov prečinu nebezpečné vyhrážanie v súbehu s prečinom výtržníctvo; za tieto skutky bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/113/2015 z 22.07.2015 uznaný vinným a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 9 mesiacov nepodmienečne spolu s uloženým ochranným psychiatrickým liečením ústavnou formou, ktoré bolo uznesením Okresného súdu Michalovce 4Nt/2/2016 dňa 21.04.2016 zmenené z formy ústavnej na formu ambulantnú.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., teda že viedol pred spáchaním trestných činov riadny život. Prirážila mu jedna prirážajúca okolnosť uvedená v § 37 písm. h/ Tr. zákona, a to, že spáchal viac trestných činov. Súd zohľadnil pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prirážajúcich okolností tak, že ich vyhodnotil ako vyrovnané.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu - v danom prípade v sadzbe jeden až päť rokov.

Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine toho istého páchatel'a bez ohľadu na to, či tento rozsudok bol prípadne v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní zrušený, pokiaľ aj po tomto opravnom konaní vec skončila právoplatným odsúdením páchatel'a za uvedený trestný čin.

Uloženie súhrnného trestu prichádza do úvahy len v prípade viacčinného súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel' za časť trestnej činnosti odsúdený, ak je možné k takémuto odsúdeniu prihliadať.

Súhrnný trest však možno uložiť len vtedy, ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh.

Viac trestných činov je v súbehu len vtedy, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci (hoci neprávoplatný) rozsudok, resp. doručený trestný rozkaz za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a. O súbeh v uvedenom zmysle nepôjde, pokiaľ bol ďalší trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu). V tomto prípade je potrebné uložiť za trestný čin spáchaný po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu) samostatný trest. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Tdo 20/2014 z 13. mája 2014)

Viac trestných činov je v súbehu len pokiaľ, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci, hoci aj neprávoplatný, rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu (viď R 8/1974, uver. Zb. sr. č. 2/74, str. 119).

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/155/2010 zo dňa 6.9.2012, došlo k pretrhnutiu viacčinného súbehu so skutkami spáchanými v auguste a v decembri 2014, za ktoré bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/113/2015 z 22.07.2015.

Na základe týchto skutočností súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody na jeden rok, výkon ktorého podmienienečne odložil na skúšobnú dobu jeden rok, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 2T/155/2010-339 zo dňa 27. mája 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3To/38/2015-385 zo dňa 10. decembra 2015, právoplatným dňa 10. decembra 2015, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace, ktorého výkon bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok a súčasne ruší aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takýto uložený trest je podľa názoru súdu pre obžalovaného primeraný, na jeho nápravu postačujúci. Vzhľadom k tomu, že obvinený v súčasnosti vykonáva ochrannú liečbu uloženú v konaní tunajšieho súdu 1T/113/2015, ďalšiu ochrannú liečbu v tomto konaní nie je potrebné ukladať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.